

Tulen läpi

Sana hallussa, sp 18.2.2007

Francis Frangipane: FIREWALK

Jeesuksen maanpäällinen vaellus ei ollut kivutonta eikä vaivatonta eikä sinunkaan tule olemaan sitä. Voi olla, että meidän on vaikea kuvitella, että Jumalan Poika kohtaisi joitakin "todellisia ongelmia", kuten me joudumme kohtaamaan. Tiedämme, että hän tyynnytti myrskyn, mutta meille on myös opetettu, että *hän joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus (Hepr.5:8)*. Niin, voima virtasi hänestä niin, että ne jotka tulivat häntä pidättämään, kaatuivat maahan (Joh.18:6), mutta hän oli ajoittain myös väsynyt (Joh.4:6). Hän lupasi antaa meille rauhan, mutta myös hän koki aikoja, jolloin hän oli itse ahdistunut (Luuk.12:49-50), ja vihainen (Mark.3:5) ja järkyttynyt (Joh.12:27). Ne samat suloiset jalat, jotka toivat ilosanomaa ja kävelivät veden päällä, kävelivät myös Via Dolorosaa, kärsimystietä.

Kun ajattelemme Jumalan Poikaa, meidän ei tulisi nähdä häntä erillisenä siitä hengellisestä sodasta, jota hän kävi monissa tilanteissa, jopa veren hikoilemiseen asti. Olemme varmoja, että Kristus ei koskaan epäonnistunut, mutta ei hän toisaalta ollut kiusausten ulottumattomissa. Raamattuhan kuvaa meille, kuinka *häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin. (Hepr.4:15)*. Muistakaamme myös, että Jeesus kohtasi ja voitti taistelunsa ihmisenä: hänen tuli rukoilla voimaa ja luottaa Isäänsä, joka toimittaisi hänelle oikeuden vielä ristilläkin, kun hän koki olevansa kaikkien hylkäämä.

Olen varma, että suurin osa Jeesuksen elämästä oli ilon ja rauhan täyteistä elämää - miksi muuten hän olisi vetänyt kansanjoukkoja puoleensa? Mutta on mielenkiintoista, että jotkut näistä ihmisistä olivat kysyttäessä sitä mieltä, että hän oli maan päälle palannut "Elia tai Jeremia", jotka molemmat olivat paremmin tunnettuja siitä, että he olivat pikemminkin kiivasluontoisia kuin lempeitä ihmisiä (Matt.16:13-14). Älkäämme unohtako sitäkään, että nuo samat kädet, jotka koskettivat ja paransivat hylkiöitä, tekivät kahdesti ruoskan ja ajoivat monia rahanvaihtajia pois temppeleistä.

Yritän tasapainottaa sitä kuvaa, mikä meillä on Kristuksesta. Sillä jos me kuvittelemme, että Jeesus ei joutunut kiusauksiin eikä hän koskaan joutunut sisäiseen ristiriitaan, sellainen ajattelutapa voi sokaista meidät ja estää näkemästä sitä todellista maailmaa, jonka läpi meidän itsemme on joskus mentävä. Me luulemme, että Jumala on hylännyt meidät, kun hän tosiasiallisesti muuttaa meitä todellisen Jeesuksen kaltaiseksi. Jeesus valitsi tehdä Jumalan tahdon juuri ristiriitojen sulatusuunissa. Ollen *tuskan vallassa, kuoleman tuskan (Matt.26:38)*, hän rukoili rukouksen, jossa hän antoi itsensä kokonaan Jumalalle: *älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun (Luuk.22:42)*.

Rakkaat ystävät, on aikoja, jolloin meidän on voitettava itsesuojeluvaistomme, tehdäksemme Jumalan tahdon. Varaudu siihen: tulee aikoja, jolloin sinua loukataan pahasti ja joudut syvään ahdinkoon, ehkä jopa vakavaan masennukseen, mutta jolloin Jumalan tahdon laiminlyömistä et voi perustella sydämesi särkymisellä. Omia tunteitasi uhmaten sinun pitää mennä äärimmäisyyksiin ja sanoa Jumalalle "kyllä". Tässä ratkaisevassa taitekohdassa, rakkaat ystävät, tehdään todelliset hengelliset läpimurrot.

Tulen ja veden läpi

Ja nyt - näin sanoo Herra, joka sinut loi, Jaakob, joka sinut muovasi, Israel: - Älä pelkää. Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun. Kun kuljet vesien halki, minä olen sinun kanssasi, kun virtojen poikki, ne eivät tempaa sinua mukaansa, kun astut tulen lävitse, sinä et pala eikä liekki sinua polta. Jes.43:1-2.

Tulen läpi? Virtojen poikki? Missä se luvattu taivas luuraa? Juu, kyllä sinä olet matkalla taivaaseen. Totta puhuen, jos sinä olet tosi kristitty, sinä olet taivaassa jo nyt - tiedät tai et. On vaan aikoja, jolloin elämä tulvii sinun pääsi yli kuin joki, ja sinusta tuntuu, että sinä hukut. Mutta näiden virtojen

vesi puhdistaa sinua liastasi. Mitä vesi ei pese, sen tuli puhdistaa.

On eri asia katua syntejään, toinen asia joutua elämän pätsiin ja oman itsensä ylittäen luottaa Jumalaan. Aluksi Jumala käyttää meidän halukkuuttamme antautua ja alistua hänen valtaansa - hän toimii sen puitteissa, mihin pystymme. Toisessa vaiheessa hän menee paljon syvemmälle ja käsittelee sitä, minkälaisia me olemme. Kun hän käsittelee meidän syntiongelmaamme, hän odottaa, että nöyryyimme, mutta kun olemme tulen keskellä, hän tappaa meistä sen, mitä tekoa olemme, ja vasta sitten nöyryyttää meidän vihollisemme.

Niin, joudut menemään virtojen läpi, mutta Herra lupaa, että virta ei tempaa sinua mukaansa! Hän johtaa meidät tuleen, mutta sitten tulee sinne meidän kanssamme, kuten teki kolmen heprealaisen miehen kohdalla (Dan. 3). Kun meidän koettelemuksemme on ohi, vain ne siteet, jotka ennen meitä orjuuttivat, ovat palaneet pois - me itse olemme vahingoittumattomia.

Pyhä Henki ja tuli

Uskovina olemme lumoutuneita Pyhän Hengen työstä. Hän opettaa, johdattaa, jakaa armolahjoja, tuo esiin hengen hedelmää ja lohduttaa meitä matkallamme. Silti on yksi näkökulma, josta harvoin puhutaan: tulella kastaminen. Johannes Kastaja sanoi, että Kristus *kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella (Matt.3:11)*.

Pietari sanoo, että teidän ei tule *oudoksua sitä tulta ja hehkua, jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa (1.Piet.4:12)*. Jeesus sanoi: *Jokainen tullaan suolaamaan tulella (Mark.9:49)*.

Seurakunta on Amerikassa liian kauan seurannut "Kasperia", joka on kaikinpuolin mukava kaveri, sen sijasta, että etsisi Pyhän Hengen tulta. Olemme olleet kovin ontuvia oman ristimme kantamisessa ja me luovutamme heti, jos pitää ajatella kärsimistä tai uhrautumista. Rakkaat ystävät, on aika ottaa vastaan Jumalan läsnäolon tuli. Se on se tuli, joka puhdistaa meidän uhrilahjamme.

Meidän edessämme on sekä kauheuden että suuruuden aika. Monet uskovat ihan ymmärrettävistä syistä odottavat suurta luopumuksen aikaa. Jumalan tuomion pakeneminen ei kuitenkaan merkitse hänen tulensa pakenemista. Mieti, miksi Paavali sanoi, että Herran päivä *ilmestyy tulenliekeissä*. Hän sanoi: *tuli koettelee, millainen itse kunkin aikaansaannos on (1.Kor.3:13)*.

Pysykäämme kuitenkin rohkealla mielellä, sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli. Hän on tulossa kastamaan seurakuntansa jälleen tulellaan, mutta siinä tulesa on läheisyys, siinä on voima ja vapautus. Tapahtuu niin kuin profeetta Jesaja sanoi:

Kun Herra on huuhtonut pois Siionin tyttärien lian ja poistanut Jerusalemissa sen verivelat oikeuden hengellä, puhdistavalla hengellä, hän nostaa Siionin vuoren ylle ja sinne kokoontuneiden ylle päiväksi pilven ja yöksi savupatsaan ja tulen loimun. Ja Herran kirkkaus on oleva katonna kaiken yllä. Se on oleva kuin maja, joka varjelee päivän helteeltä ja suojaa sateen ryöppyjä vastaan. Jes.4:4-6.

Niin, meidän Jumalamme on kuluttava tuli ja meidän vaelluksemme hänen yhteydessään on kulkemista tulen läpi.

Herra, kadun sitä, että olen halunnut enemmän sinun siunauksiasi kuin sinun tultasi. Pyydän sitä tulta, joka puhdistaa ja polttaa pois vanhan luontoni. Pyydän, että täytät minut pyhytesi tulella. Auta minua kasvamaan yhteen kanssasi sinun sydämesi tulesa. Amen.

Francis Frangipane

Copyright 2006-2007 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org